

Republika Hrvatska
Upravni sud u Zagrebu
Zagreb, Avenija Dubrovnik 6 i 8

Poslovni broj: Us I-3767/2022-27

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Upravni sud u Zagrebu, po sucu toga suda Ivanu Levaku, te zapisničarki Mateji Marjanović, u upravnom sporu tužitelja TESLA DYNAMICS d.o.o., Petrinjci (Općina Sunja) Odvojak 4, OIB: 29554482567, kojeg zastupa opunomoćenik Maks Skendžić, odvjetnik u Zagrebu, Zvonimirova 58, protiv tuženika Ministarstva poljoprivrede, šumarstva i ribarstva Republike Hrvatske, Zagreb, Ulica grada Vukovara 78, OIB: 76767369197 (prije: Ministarstva poljoprivrede Republike Hrvatske), radi prava na potporu, nakon zaključene javne i usmene rasprave dana 23. svibnja 2025., u nazočnosti opunomoćenika stranaka, dana 13. lipnja 2025. godine,

p r e s u d i o j e

I. Poništava se rješenje Ministarstva poljoprivrede Republike Hrvatske, KLASA: UP/II-034-08/21-01/07, URBROJ: 525-04/127-22-12 od 22. studenog 2022. godine.

II. Nalaže se tuženiku da u roku od 30 dana od dana dostave presude donese odluku o žalbi tužitelja.

III. Nalaže se tuženiku naknaditi tužitelju trošak upravnog spora u iznosu od 13.250,00 eura, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom od dana presuđenja do isplate, a u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj je podnio tužbu ovom sudu dana 19. prosinca 2022. godine protiv rješenja Ministarstva poljoprivrede Republike Hrvatske, KLASA: UP/II-034-08/21-01/07, URBROJ: 525-04/127-22-12 od 22. studenog 2022. godine, kojim se odbija žalba korisnika TESLA DYNAMICS d.o.o., OIB: 29554482567/MIBPG: 219325, Odvojak 4, Petrinjci, 44210 Sunja, zastupanog po punomoćniku odvjetniku Maksu Skendžiću, Zvonimirova 58, 10000 Zagreb, izjavljena protiv odluke o ostvarivanju prava na potporu za 2019. godinu Agencije za plaćanja u poljoprivredi, ribarstvu i ruralnom razvoju (KLASA: 320-01/19-03/15085, URBROJ: 343-0100/01-22-031) od 9. ožujka 2022.

2. Tužitelj u tužbi navodi da je Agencija dana 31. prosinca 2020. godine donijela odluku o ostvarivanju prava na potporu za 2019. godinu, KLASA: 320-01/19-03/15085,

URBROJ: 343-0100/01-20-017, kojom je odlučeno na način da je tužitelju odbijeno pravo na ostvarivanje bilo kakve potpore za 2019. godinu, te su mu određene višegodišnje sankcije. Protiv te odluke tužitelj je u otvorenom roku podnio prigovor dana 26. siječnja 2021. godine. Postupajući po prigovoru tuženik kao nadležno tijelo je 31. ožujka 2021. donio rješenje, KLASA: UP/II-034-08/21-01/07, URBROJ: 525-05/0089-21-2 (u nastavku teksta: Rješenje Ministarstva 1), kojim je usvojilo žalbeni zahtjev tužitelja u cijelosti i poništio osporenu odluku Agencije od 31. prosinca 2020. godine. U gore označenom rješenju Ministarstvo poljoprivrede je dalo obvezujuću uputu Agenciji da „treba u ponovljenom postupku utvrditi sve odlučne činjenice, te primjenom mjerodavnog prava donijeti odluku u kojoj će dati jasne, valjane i dostatne razloge za svoja činjenična i pravna utvrđenja.“ Slijedom navedenog, a nakon ponovno provedenog postupka, Agencija je donijela po drugi puta odluku o ostvarivanju prava na potporu za 2019. godinu, KLASA: 320-01/19-03/15085, URBROJ: 343-0100/01-21-023 od 9. srpnja 2021. godine, kojom je odlučeno na potpuno isti način (bez obrazloženja), odnosno na način da je tužitelju odbijeno pravo na ostvarivanje bilo kakve potpore za 2019. godinu. Protiv gore navedene odluke tužitelj je u otvorenom roku podnio žalbu dana 21. srpnja 2021. godine. Postupajući po navedenoj žalbi tuženik je 14. prosinca 2021. donio rješenje KLASA: UP/II-034-08/21-01/07, URBROJ: 525-05/0093-21-7 (u nastavku teksta: Rješenje Ministarstva 2), kojim je ponovno usvojilo žalbeni zahtjev tužitelja u cijelosti i opet poništio osporenu odluku Agencije od 9. srpnja 2021. godine. U gore označenom rješenju Ministarstvo poljoprivrede je dalo obvezujuću uputu Agenciji: „Uvidom u odluku o ostvarivanju prava, Ministarstvo je utvrdilo da Agencija za plaćanja nije postupila po uputama iz rješenja, štoviše, obrazloženje je identično kao i prethodna prva odluka o ostvarivanju prava, odnosno nije navedeno kako je i na temelju čega utvrđena manja količina od tražene te određena višegodišnja sankcija.“ U ponovljenom postupku pregleda i ocjena Agencija je donijela po treći puta odluku od 9. ožujka 2022., kojom je odlučeno na praktički isti način kao u prvoj i drugoj odluci, odnosno u odluci o ostvarivanju prava od 31. prosinca 2020. godine, te od 9. srpnja 2021. godine. Protiv gore navedene odluke tužitelj je u otvorenom roku podnio žalbu dana 23. ožujka 2022. godine. Međutim, posljednji put je tuženik odbio žalbu tužitelja, te na taj način potvrdio osporenu odluku o ostvarivanju prava na potporu za 2019. godinu Agencije od 9. ožujka 2022. godine. U pogledu razloga ukidanja svih potpora, tužitelj ističe kako su ti „razlozi“ ponovljeni kao i u prethodne dvije odluke, odnosno tužitelj ističe kako Agencija niti nakon druge upute tuženika nije adekvatno obrazložila navedeno. Budući da pobijano rješenje tuženika evidentno ne sadrži valjano obrazloženje po kojem bi stranka imala pravo uvida u odlučivanje tuženika, te podredno - Agencije, potpuno je jasno kako je došlo po povreda postupovnih pravila. Naime, neosnovano je odlučivanje u pogledu potpora „osnovno plaćanje“, „zeleno plaćanje“, „plaćanje za mlade poljoprivrednike“, „plaćanja u područjima sa značajnim prirodnim ograničenjima“ i „zatravnjivanje trajnih nasada“. U pogledu odlučivanja za dodjelu tih potpora, Agencija je povrijedila postupovna pravila ZUP-a i Pravilnika, te pogrešno i nepotpuno utvrdila činjenično stanje i pogrešno primijenila pravne propise na kojima se temelji odluka. Jednako tako je pogrešno odlučio tuženik u pobijanom rješenju, jer je doslovce prenio navode Agencije, a da se istovremeno nije osvrnuo na žalbene navode tužitelja. Tužitelj ističe kako je prigovorio na svako Izvješće o kontroli Agencije za 2019. godinu, odnosno da su predmetna Izvješća navedene kontrole nestručno i neosnovano sastavljena. Tužitelj je upravo zbog načina na koji su vršene kontrole, kao i rezultata dobivenih temeljem takvih provjera i podnosio prigovore. Kontrola je pogrešno utvrdila činjenice, uslijed čega su izvedeni netočni zaključci u samom Izvješću. Tako je primjerice u Izvješću od

15. siječnja 2020. godine pogrešno utvrđeno da je nekretninama koje su bile predmet nadzora, agrotehnička aktivnost započela tek nakon Brze terenske kontrole (dalje u tekstu: BTK), odnosno tek nakon 28. listopada 2019. godine. Ujedno je pogrešno utvrđeno kako je na terenu kao rezultat BTP kontrole provedene dana 28. listopada 2019. godine utvrđena zakorovljenost i izostanak sadnog materijala. Također, pogrešno je utvrđeno kako razina održavanja u vidu košnje i malčiranja nije provedena, te da parcela nije u stanju prihvatljivosti za plaćanja (obrađena i uredna) tijekom cijele godine. Ujedno, na nekim parcelama pogrešno je utvrđena jednogodišnja zakorovljenost, te da je ista privremeno nepoljoprivredna površina, u cijelosti ili u dijelu, te je pogrešno utvrđeno neprovođenje mjere zatravljivanja trajnih nasada. Ujedno tužitelj ističe kako predmetno Izvješće kontrole nije sadržavalo podatke o osobi, potpis ni pečat ovlaštene osobe koja je vršila navodnu kontrolu. Sva gore navedena pogrešna utvrđenja je tužitelj opovrgnuo dokazima u pogledu Nalaza i mišljenja vještaka, zahtjevom za iznimne okolnosti, fotodokumentacijom, te ukazujući na točnu primjenu pozitivnih pravnih propisa, a što su propustili utvrditi Agencija i tuženik u svojim odlukama. Naime, suprotno sadržaju pobijanog Izvješća, sve parcele su barem jednom (što je sukladno Pravilniku) izmalčirane i pokošene do 30. lipnja 2019. godine. Ujedno, od navedenog datuma, a zbog izrazito tople godine i duge vegetacije koja je trajala do mjeseca prosinca 2019. godine (radi čega je vegetacija i bujala do trenutka provjere u studenom 2019. godine), te zbog općenitog nedostatka radne snage u Sunji, nije bilo moguće završiti radove drugog malčiranja - sve do kraja mjeseca prosinca 2019. godine, a što je naposljetku tužitelj i odradio. Ujedno tužitelj posebno naglašava kako gore navedeno nikako nije i ne može biti razlog ovdje „utvrđenih“ nesukladnosti, budući da su predmetne parcele uredno održavane sukladno pravilima struke, te sukladno odredbama Pravilnika o višestrukoj sukladnosti, a što je i utvrdio ovlašteni vještak Alan Dozić u svojem Nalazu i mišljenju koje je izrađeno ubrzo nakon navodne kontrole Agencije. Također, odredbom članka 168. Pravilnika propisane su odredbe o višoj sili i iznimnim okolnostima. Tako je navedenom odredbom propisano kako, ako korisnik izravnih potpora ne može ispunjavati kriterije prihvatljivosti ili svoje obveze zbog više sile ili iznimnih okolnosti, zadržava pravo na potporu vezanu uz površinu ili životinje koje su prihvatljive u trenutku djelovanja više sile ili iznimnih okolnosti. Ako se nesukladnost koja je posljedica više sile ili iznimnih okolnosti odnosi na višestruku sukladnost, ne primjenjuje se administrativna kazna, u skladu sa člankom 4. Delegirane uredbe Komisije (EU) br. 640/2014. U tom smislu tužitelj ističe kako je obavijestio Agenciju, odnosno podnio Izjavu o postojanju više sile ili iznimnih okolnosti za potpore vezane uz površinu za 2019. godinu, upravo pozivajući se na promjene opsega proizvodnje na gospodarstvu koja se nije mogla predvidjeti na dan podnošenja jedinstvenog zahtjeva, te ostalih iznimnih okolnosti koje tužitelj dokazuje pravovaljanom dokumentacijom. Naime, iz ovdje priložene dokumentacije vidljivo je kako je, tužitelj više puta tijekom 2019. godine putem Hrvatskog zavoda za zapošljavanje tražio radnika/e sa svrhom zapošljavanja osoba koje bi održavale obradive površine -nekretnine koje su bile predmet nadzora. Kao opis posla jasno je navedeno kako je tužitelj tražio za zapošljavanje osobu u voćarstvu radi održavanja nasada, košnje trave s traktorom i trimerom, orezivanje voćaka, špricanje zaštitnim sredstvima. Tužitelj je sam održavao nekretnine koje su bile predmet nadzora, iako zbog nedostatka prijeko potrebne radne snage, isti dopušta da dinamika održavanja nije bila adekvatna u potpunosti. Međutim, u pobijanom zapisniku pogrešno je utvrđeno kako razina održavanja u vidu košnje i malčiranja nije provedena, te da parcela nije u stanju prihvatljivosti za plaćanja (obrađena i uredna) tijekom cijele godine. Budući da je tuženik neosnovano i nedovoljno obrazloženo odbio predmetni zahtjev za utvrđenje

iznimnih okolnosti, ovim putem se traži od naslovnog suda da temeljem navedenog utvrdi postojanje iznimnih okolnosti, odnosno podredno navedenom, da uputi Agenciju na utvrđivanje postojanja iznimnih okolnosti kako je ovdje naznačeno. Tužitelj ističe da iako je imao problema sa pronalaskom radne snage, kako je to obrazloženo u prethodnoj točki ove žalbe, isti se svojski trudio održavati čak 41,09 hektara zemljišta, te sukladno nalazu i mišljenju Alana Đozića, dipl. ing., ovlaštenog sudskog vještaka za poljoprivredu, procjenu poljoprivrednog zemljišta, zaštitu okoliša i otpad od 22. veljače 2020. godine (dakle, odmah nakon navodne kontrole Agencije) - je utvrđeno da nema nikakvog razloga da se tužitelj isključi iz sustava potpore po svim točkama. Predmetni nalaz ima svoju vrijednost bez obzira je li isti napravljen 2-3 mjeseca od predmetnih kontrola, budući da isti ukazuje na brojna utvrđenja visoko profesionalne osobe, koja daje odgovore, odnosno zaključke na razna pitanja u pogledu: cjelogodišnjeg održavanja predmetnih čestica; načina (dugotrajnog) održavanja; primjene ekoloških mjera i održavanja (u pogledu potpora za ekološke polj. prakse i proizvodnje); učinaka prirodnih zapreka u održavanju predmetnih nekretnina; pravilnoj primjeni pozitivnih pravnih propisa; te smisla istih u pogledu pravila struke. Tužitelj ističe da se odredbom članka 170. Pravilnika propisuje što se smatra nepravilnošću, u smislu odredaba Pravilnika. Tako je navedenom odredbom propisano kako je nepravilnost u smislu ovoga Pravilnika svaka povreda odredaba propisa kojima se uređuje područje izravne potpore u poljoprivredi i IAKS mjera ruralnog razvoja, a koja proizlazi iz učinjene ili propuštene radnje od strane poljoprivrednika, što je uzrokovalo smanjenje ili gubitak prihoda ili neopravdane izdatke za državni proračun i/ili proračun Europske unije, odnosno Europskog fonda za jamstva u poljoprivredi i Europskog poljoprivrednog fonda za ruralni razvoj. Također, je odredbom članka 170. stavka 4. Pravilnika, nepravilnostima u vidu navedene odredbe navedeno: namjerno prijavljivanje neprihvatljivih površina u ARKOD sustavu i u jedinstvenom zahtjevu; krivotvoreni dokumenti; umjetno stvoreni uvjeti; drugi slučajevi koji se mogu utvrditi u provedenom postupku iz stavka 3. ovoga članka. Kako je vidljivo iz same pobijane odluke (a niti iz Izvješća kontrole Agencije), niti jedna od taksativno navedenih nepravilnosti nije počinjena od strane tužitelja, budući da se eventualne razlike odnosno odstupanja od podataka navedenih u zahtjevu, te onoga što je utvrđeno na terenu i pregledom dokumentacije, eventualno može smatrati očitom greškom u vidu odredbe članka 169. Pravilnika. U odnosu na dokaze na koje se Agencija poziva u svojem Izvješću, tužitelj naglašava kako Agencija nije dostavila niti jedan dokaz, a istovremeno donosi odluku temeljem koje se retroaktivno utvrđuje da predmetne parcele nisu višegodišnje održavane, iako je sama Agencija vršila kontrole za prethodne godine u kojima je utvrdila uredno održavanje istih parcela. Uvidom u fotodokumentaciju koja se prilaže, a koja je geotagirana, te sa datuma nastanka razvidno je kako su sve parcele uredno održavane, odnosno iz iste je razvidno kako nalaz i mišljenje vještaka Alana Đozića odgovara stvarnom stanju. Naime, tužitelj je uz ranije iznesene prigovore priložio navedeni nalaz i mišljenje. Imenovani vještak pregledao je nekretnine koje su bile predmet kontrole, te u istome iznio zaključke drugačije od onih utvrđene kontrolama. Predmetne arkod parcele, odnosno katastarske čestice, imenovani vještak premjerio je i pregledao GPS uređajem (Garmin) i mjernim alatima sa svrhom utvrđivanja pravog stanja na terenu. Pri tome je imenovani vještak ustanovio određena odstupanja u ARKOD pregledniku i katastarskom operatu u odnosu na stanje na terenu, ali sve u granicama tolerancije. Pregled koji je vještak izvršio obuhvatio je 24 ARKOD parcele sa svim katastarskim česticama, koje su u određeni ID uključene kompletno i (ili) samo dijelom. U tom smislu tužitelj ističe kako neke čestice, odnosno zemljišta koje ulaze u predmet kontrole nisu bile obuhvaćene samom kontrolom, pa je stoga činjenično stanje

ne samo nepotpuno već i pogrešno utvrđeno, a razlozi navedeni u obrazloženju pobijane odluke, nejasni i nepotpuni. U odnosu na dokaze na koje se tuženik poziva u svojem rješenju (a koji su na posljetku samo „iskopirani“ navodi Agencije), tužitelj naglašava kako se tuženik samo osvrće na navode Agencije, te spominje satelitske snimke koje su mutne i nejasne, te fotografija trave i agacije, a temeljem kojih ista retroaktivno pobija način održavanja parcela ili zatravnjivanje i malčiranje trajnijih nasada. Nadalje, tužitelj ističe da je uobičajeno za krčene i zapuštene (iz ranijih godina – prije nego što je tužitelj počeo čistiti iste, dakle bilo je riječ o šikarama i šumama) parcele da korov općenito, a pogotovo agacija naraste preko metar i pol tijekom 5 mjeseci, i to pogotovo u uvjetima tople i kišne godine. Kako je riječ o ekološkoj poljoprivredi, nije se ničime osim mehanički smjelo tretirati predmetne parcele. Dakle, uzimajući u obzir navedenu činjenicu iznimnih okolnosti, te iako je tužitelj do 6. mjeseca sve barem jednom izmalčirao, sama ponegdje utvrđena prisutnost korova ne može biti razlog izbacivanja tih parcela iz ARKOD-a, a pogotovo ako se uzme u obzir da Agencija nije nigdje utvrdila nedostatak sadnica. Nadalje, a suprotno opažanjima kontrole, u konkretnom slučaju vršeno je krčenje terena, na kojem je donedavno prevladavao bagrem, za kojega je općepoznato da ga je teško iskorijeniti, te da isti raste relativno brzo u odnosu na ostalu vegetaciju. Nastavno na navedeno, održavanje nekretnine obrasle bagremom, zahtijeva puno više financijskog ulaganja i fizičkog napora. Međutim, unatoč navedenome, i same kontrole, pa tako i sudski vještak Alan Đozić utvrdili su kako rast bagrema nije bio od utjecaja na sadnice, te da su iste, u većoj mjeri neoštećene. Ujedno, potrebno je naglasiti kako, sukladno uvriježenoj praksi u poljoprivrednoj djelatnosti ekološke proizvodnje, u periodu između mjeseca srpnja i mjeseca rujna ne poduzimaju se radovi na poljoprivrednim zemljištima, budući da se na taj način štite sadnice od izrazite suše koja je prošle godine bila prisutna puštanjem vegetacije koja ih štiti i drži vlagu. U pogledu odlučivanja za dodjelu potpore za „Plaćanja za prijelaz na ekološke poljoprivredne prakse i metode, tuženik je povrijedio postupovna pravila ZUP-a, te pogrešno i nepotpuno utvrdio činjenično stanje i pogrešno primijenio pravne propise na kojima se temelji pobijano tješenje. Tuženik je namjerno propustio očitovati se o prigovorima tužitelja. Dakle, uvidom na te dvije stranice obrazloženja je razvidno da se tuženik uopće nije osvrnuo na brojne žalbene navode tužitelja u pogledu potpune nezakonitosti predmetnog zapisnika kontrolnog tijela. Tužitelj ističe kako je gore navedeni stav tuženika nezakonit, pogrešan te naprosto neshvatljiv, ako se uzima u obzir uloga tuženika kao drugostupanjskog tijela, odnosno tijela koje je nadležno i obvezno ocjenjivati zakonitost postupanja tijela koje kontrolira. Osim toga, posebno se naglašava kontrolna i zaštitna uloga tuženika u odnosu na tužitelja u svojstvu korisnika predmetnih mjera potpore. Upravo iz tih razloga tuženik ne može jednostrano odbacivati svoju odgovornost i ulogu koju treba obnašati. U ovdje konkretnom slučaju kontrolno tijelo su bile Hrvatske šume d.o.o., Zagreb, Ulica kneza Branimira 1 (dalje u tekstu: Kontrolno tijelo), te je za predmetni postupak doneseno Izvješće i Zapisnik o stručnoj kontroli ekološke proizvodnje od 15. studenog 2019. godine (dalje u tekstu: Zapisnik 1), te izvješće i zapisnik o stručnoj kontroli ekološke proizvodnje od 18. prosinca 2019. godine (dalje u tekstu: Zapisnik 2). Slijedom navedenog, a uzimajući u obzir da je Agencija donijela svoju odluku u pogledu predmetnih potpora na temelju navedenih Zapisnika - time je predmetnom odlukom pogrešno utvrđeno činjenično stanje te je odluka donesena na temelju pogrešno primijenjenog materijalnog prava, a sve budući da su predmetni Zapisnici suprotni zakonskim i podzakonskim propisima odnosno suprotni EU propisima. Kontrolno tijelo je dakle obvezno izdati Certifikat temeljem kojeg Korisnik može u postupku pred Agencijom ostvariti pravo na potporu u pogledu mjere M11, odnosno „Plaćanja za

vještakinja napominje da se ovdje radi o 20 ARKOD parcela koje su u 2019. proglašene kao nepoljoprivredno zemljište s oznakama N, N-1, N-2 i N-3, te 4 ARKOD parcele definirane kao nepoljoprivredno zemljište i to sve u 2019. godini, dok se iste parcele u 2020. vode kao prihvatljive. Također, nesporno je da od 24 ARKOD parcela samo za jednu od kontrolnog tijela donesena mjera S3. Dakle, za koju se ne povlači, već obustavlja ekološke certifikacije.

9. Sud smatra da pobijana odluka nije zasnovana na zakonu, te nije prihvatio, barem za sada, stajalište tuženika da je Agencija za plaćanja pravilno utvrdila činjenično stanje, te uz pravilnu primjenu materijalnih propisa pravilno donijela predmetnu Odluku. To se, prije svega, odnosi na ekološke potpore: Plaćanja za prijelaz na ekološke poljoprivredne prakse i metode i Plaćanja za održavanje ekoloških poljoprivrednih praksi i metoda. Uvidom u Zapisnik stručne kontrole ekološke poljoprivredne proizvodnje u 2019. godini od 15. studenoga 2019., kojeg su izradile Hrvatske šume d.o.o. kao kontrolno tijelo, utvrđeno je kako je pod točkom 13. Utvrđene nesukladnosti navedeno kako su nasadi zapušteni i nepokošeni, fali sadnica, te je subjektu dan rok do 12. prosinca da uredi i popuni voćnjake. Stoga je sukladno Prilogu I. Pravilnika o ekološkoj poljoprivrednoj proizvodnji, Korisniku određena mjera upozorenja/korektivna mjera. Nadalje, uvidom u Zapisnik stručne kontrole ekološke poljoprivredne proizvodnje u 2019. godini od 18. prosinca 2019. kojeg su izradile Hrvatske šume d.o.o. kao kontrolno tijelo, pod točkom 13. Utvrđene nesukladnosti, navedeno je kako nakon dane mjere upozorenja parcele i dalje nisu popunjene ekološkim certificiranim sadnicama, nisu košene niti održavane, te se obustavlja proces certifikacije za parcele ARKOD ID: 250211, 250496, 255104, 3093469, 3093471, 3093480, 3210160, 3210235, 3210261, 3210296, 3210368, 3243273, 3243295, 3243453, 3359884. Stoga je Korisniku u odnosu na utvrđeno izrečena sankcija S2, odnosno obustavljanje certifikata u slučajevima kada nisu izvršene mjere upozorenja/korektivne mjere. Također je utvrđen ispušt kanalizacije u voćnjak na ID parcelu 3658187, a za što je Korisniku određena sankcija S3, odnosno značajna kršenja propisanih pravila za ekološku proizvodnju koja rezultiraju odbijanjem izdavanja certifikata, sukladno propisanom u Prilogu I. Pravilnika o ekološkoj poljoprivrednoj proizvodnji. Slijedom prethodnog utvrđenja, Kontrolno tijelo je postupilo u skladu s člankom 121. stavcima 1. i 2. Pravilnika, te dostavilo Agenciji za plaćanja podatke o površinama na kojima nije potvrđen ekološki uzgoj. Naime, članak 121. stavak 1. Pravilnika o provedbi izravne potpore poljoprivredi IAKS mjera ruralnog razvoja za 2019. propisuje da ovlašteno kontrolno tijelo za ekološku poljoprivrednu proizvodnju dostavlja Agenciji za plaćanja podatke o površinama na kojima je potvrđen ekološki uzgoj za svakog korisnika potpore za M11, na temelju zapisnika o obavljenoj stručnoj kontroli za godinu podnošenja zahtjeva. Prema stavku 2. citiranog članka ovlašteno kontrolno tijelo podatke iz stavka 1. ovoga članka dostavlja Agenciji za plaćanja u elektroničkom obliku najkasnije do 31. siječnja 2020. godine. Nadalje, članak 119. stavak 2. istog Pravilnika propisuje da korisnik podnosi Agenciji za plaćanja jedinstveni zahtjev na kojem traži ulazak u sustav potpore za M11 na listu A i prijavljuje površine za plaćanje za održavanje ekoloških poljoprivrednih praksi i metode na listu B. Prema stavku 3. istog članka korisnik preuzima obvezu petogodišnjeg razdoblja provođenja mjere potpisivanjem jedinstvenog zahtjeva na listu A, dok prema stavku 4. površina koja se prijavljuje je ARKOD parcela u cijelosti uključena u sustav kontrole ovlaštenog kontrolnog tijela, te je upisana u Upisnik subjekata u ekološkoj proizvodnji, s tim da prema stavku 5. istog članka korisnik je dužan provoditi podmjernu na istom broju hektara u skladu s podnesenim jedinstvenim zahtjevom. Prema članku 120. istog Pravilnika svake godine tijekom trajanja obveznog razdoblja korisnik je

dužan na jedinstvenom zahtjevu zatražiti potporu za M11 na listu A i prijaviti površine na listu B u skladu s propisanim rokovima podnošenja jedinstvenog zahtjeva. Pri tome je potrebno uputiti i na članak 7. Pravilnika o ekološkoj poljoprivrednoj proizvodnji, koji, između ostaloga, propisuje da ministarstvo nadležno za poljoprivredu donosi rješenje o ovlašćivanju kontrolnih tijela za provođenje stručne kontrole u ekološkoj proizvodnji, a ako se nadzorom utvrdi da kontrolna tijela ne provode pravilno poslove koji su im preneseni, Ministarstvo će rješenjem ukinuti ovlaštenje. Iz Zapisnika stručne kontrole ekološke poljoprivredne proizvodnje u 2019. godini iskazane su površine temeljem Zahtjeva za potporu za 2019. godinu (sveukupno 41,09 ha), te nesukladnosti tih površina. Međutim, Kontrolno tijelo na istim poljoprivrednim površinama u 2016, 2017. i 2018. godini nije utvrdilo nesukladnosti, odnosno navodi osnovne podatke o zatečenoj kulturi na tim površinama. S obzirom na gore izneseno ne može se prihvatiti tvrdnja tuženika da kontrolno tijelo ne kontrolira prihvatljivost površine temeljem Jedinstvenog zahtjeva, iako mu je osnovna zadaća certificiranje proizvoda, a sama pravna osnova temeljem kojih se provodi kontrola Agencije za plaćanja i Kontrolnog tijela je različita. Pri tome je potrebno uputiti na članak 76. stavak 5. ZUP-a, koji propisuje da zapisnik sastavljen na način propisan zakonom je javna isprava, s time da je zapisnik dokaz o tijeku i sadržaju radnje postupka i danih izjava, osim onih dijelova zapisnika na koje je stavljena primjedba da nisu pravilno sastavljeni.

9.1. Treba uputiti i na obrazloženje Odluke o ostvarivanju prava na potporu za 2019. godinu od 9. ožujka 2022. godine, u kojem Agencija za plaćanja navodi da: „Prema članku 161. stavku 1. i članku 165. stavku 1. Pravilnika, osim administrativnih kazni iz članaka 160. i 164. Pravilnika, kod neispunjavanja uvjeta prihvatljivosti i kod kršenja jedne ili više obveza propisanih za IAKS mjere ruralnog razvoja iz Programa ruralnog razvoja, primjenjuju se i administrativne kazne u skladu s člankom 35. stavkom 1. Delegirane uredbe Komisije (EU) br. 640/2014“. Tako je člankom 35. Uredbe (EU) br. 640/2014 propisano je sljedeće: 1. Potpora za koju je podnesen zahtjev odbija se ili povlači u cijelosti ako nisu ispunjeni kriteriji prihvatljivosti; 2. Potpora za koju je podnesen zahtjev odbija se ili povlači u cijelosti ili djelomično ako nisu ispunjene sljedeće obveze ili drugi zahtjevi: (a) obveze utvrđene u programu ruralnog razvoja; ili (b) gdje je to relevantno, drugi zahtjevi aktivnosti utvrđeni zakonodavstvom Unije ili nacionalnim zakonodavstvom ili u okviru programa ruralnog razvoja, posebno u pogledu javne nabave, državne potpore i ostalih obveznih standarda i zahtjeva; 3. Kada odlučuje o stopi odbijanja ili povlačenja potpore nakon utvrđivanja nesukladnosti s obvezama i drugim zahtjevima iz stavka 2., država članica uzima u obzir ozbiljnost, opseg, trajanje i ponavljanje nesukladnosti povezane s uvjetima za potporu iz stavka 2. Ozbiljnost nesukladnosti posebno ovisi o važnosti posljedica nesukladnosti uzimajući pritom u obzir ciljeve obveza ili zahtjeva koji nisu ispunjeni. Opseg nesukladnosti posebno ovisi o njegovom učinku na aktivnost u cijelosti. Trajanje posebno ovisi o trajanju učinka ili mogućnosti okončanja tog učinka razumnim sredstvima. Ponavljanje ovisi o tome jesu li ranije tijekom prošle četiri godine ili cijelog programskog razdoblja od 2014. do 2020. pronađene slične nesukladnosti u slučaju istog korisnika i iste mjere ili vrste aktivnosti ili u slučaju slične mjere u programskom razdoblju od 2007. do 2013. godine; 4. Kada je riječ o višegodišnjim obvezama ili plaćanjima, povlačenja na temelju kriterija iz stavka 3. primjenjuju se i na iznose već isplaćene u prethodnim godinama za istu aktivnost; 5. Ako ukupna procjena na temelju kriterija iz stavka 3. dovodi do utvrđivanja ozbiljne nesukladnosti, potpora se odbija ili povlači u cijelosti. Nadalje, korisnik se isključuje iz iste mjere ili vrste aktivnosti u kalendarskoj godini utvrđivanja i u sljedećoj kalendarskoj godini; 6. Ako se utvrdi da je korisnik dostavio lažne dokaze za potrebe primanja potpore ili nije dostavio

potrebne informacije zbog nemara, potpora se odbija ili povlači u cijelosti. Nadalje, korisnik se isključuje iz iste mjere ili vrste aktivnosti u kalendarskoj godini utvrđivanja i u sljedećoj kalendarskoj godini; 7. Ako se povlačenja i administrativne kazne iz stavaka 1., 2., 4., 5. i 6. ne mogu u cijelosti poravnati tijekom tri kalendarske godine od kalendarske godine utvrđivanja, u skladu s pravilima koja je utvrdila Komisija na temelju članka 57. stavka (2) Uredbe (EU) br. 1306/2013, preostali se iznos poništava. Stoga tuženik treba u ponovnom postupku obrazložiti primjenu članka 35. Uredbe (EU) br. 640/2014, a posebice stavka 3, 4. i 5. u konkretnom slučaju, odnosno obrazložiti svoju procjenu nesukladnosti na temelju kriterija iz stavka 3. citiranog članka.

10. Uslijed iznijetog, a na temelju članka 117. stavka 1., u svezi s člankom 151. stavkom 2. Zakona o upravnim sporovima, odlučeno je kao u točki I. i II. izreke presude.

11. Sud je dosudio tužitelju trošak upravnog spora u iznosu od 13.250,00 eura temeljem članka 147. stavka 1. ZUS-a, a koji se sastoji od sastava tužbe – 1.000,00 eura, sastava podneska od 21. travnja 2023. godine – 1.000,00 eura, zastupanja na ročištu dana 20. listopada 2023. godine – 1.000,00 eura, zastupanja na ročištu dana 15. studenog 2024. godine – 1.000,00 eura, zastupanja na ročištu dana 11. travnja 2025. godine – 1.000,00 eura, zastupanja na ročištu dana 9. svibnja 2025. godine – 1.000,00 eura, zastupanja na ročištu dana 23. svibnja 2025. godine – 1.000,00 eura, te troškova vještačenja – 6.250,00 eura. Radi se o opravdanom trošku shodno članku 144. stavku 1., a u svezi sa stavkom 2. citiranog članka ZUS-a, s time da se visina istog temelji na stavku 3. citiranog članka ZUS-a, a u svezi Tbr. 27. točke 1. i 2. Odvjetničke tarife.

U Zagrebu 13. lipnja 2025. godine

Sudac:
Ivan Levak

Dokument je elektronički potpisan:

Ivan Levak

Vrijeme potpisivanja:

17-09-2025

10:52:54

DN:

C=HR

O=UPRAVNI SUD U ZAGREBU

2.6.4.97=90C115841544822703425433334543835543437

OU=Sigurnost

S=Levak

Given

CN=Ivan Levak

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv točke I. i II. izreke ove presude nije dopuštena žalba sukladno članku 127. stavku 1. Zakona o upravnim sporovima, dok je protiv točke III. izreke žalba dopuštena Visokom upravnom sudu Republike Hrvatske sukladno odredbi članka 148. stavku 5. Zakona o upravnim sporovima. Žalba se podnosi putem ovog suda, u dovoljnom broju primjeraka za sud i sve stranke u sporu, u roku od 15 dana od dana dostave presude.

Dna:

1. Odvjetnik Maks Skendžić, 10000 Zagreb, Zvonimirova 58
2. Ministarstvo poljoprivrede, šumarstva i ribarstva Republike Hrvatske, 10000 Zagreb, Ulica grada Vukovara 78, sa spisom
3. U spis

Broj zapisa: **9-3087c-9e344**

Kontrolni broj: **089ac-b0e13-0eefd**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=Ivan Levak, O=UPRAVNI SUD U ZAGREBU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Upravni sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.